

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 14.8.2007
COM(2007) 470 final

2007/0169 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**de aprobare, în numele Comunității Europene, a primului și a celui de-al doilea
amendament la Convenția CEE/ONU de la Espoo privind evaluarea impactului asupra
mediului în context transfrontieră**

(prezentată de Comisie)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. La 26 februarie 1991, Comunitatea și statele membre au semnat Convenția de la Espoo a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite - CEE/ONU privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră (denumită în cele ce urmează „convenția”). Documentul a fost aprobat de Comunitate la 27 iunie 1997¹.

2. La cea de-a doua reuniune a părților, în 2001, a fost adoptată decizia II/14 privind introducerea unui amendament la Convenția de la Espoo. Amendamentul vizează extinderea definiției termenului „public” din articolul 1 alineatul (x) din convenție, astfel încât să includă și societatea civilă, în special organizațiile neguvernamentale, printre categoriile de public care pot lua parte la proceduri în cadrul convenției. De asemenea, amendamentul permite aderarea la convenție a țărilor care nu sunt membre ale CEE/ONU, cu condiția ca aceasta să fie aprobată în cadrul reuniunii părților. Atât extinderea sensului termenului „public”, cât și posibilitatea oferită statelor din afara regiunii CEE/ONU de a adera la convenție reprezintă instrumente esențiale pentru a asigura o bună informare a publicului cu privire la aspectele legate de mediu și pentru a promova o mai bună aplicare și respectare a legislației în domeniu. Astfel, primul amendament adus convenției contribuie la consolidarea politicilor de protecție a mediului și la îmbunătățirea eficienței acestora.

3. Definiția termenului „public” se regăsește la nivelul legislației comunitare în dispozițiile relevante din Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului [Directiva EIA (Environmental Impact Assessment)]², astfel cum a fost modificată de Directivele 97/11/CE³ și 2003/35/CE⁴ și este în conformitate cu textul modificat al convenției.

4. La cea de-a treia reuniune a părților, în 2004, a fost adoptat, prin decizia III/7, un al doilea amendament la Convenția de la Espoo. Acest amendament permite părților afectate să participe la delimitarea domeniului de evaluare, revizuieste lista de activități cuprinse în anexa I la convenție și abordează aspecte instituționale reglementate de aceasta, precum evaluarea gradului de respectare a dispozițiilor, prerogativele acordate reuniunii părților și intrarea în vigoare a amendamentelor. Dispozițiile comunitare relevante (Directiva EIA) sunt compatibile cu acest amendament la Convenția de la Espoo; în aceste condiții, nu se impune revizuirea legislației comunitare.

5. În perspectiva Conferinței ministeriale „Un mediu pentru Europa” din octombrie 2007, este important ca statele membre și Comunitatea Europeană să-și exprime angajamentul față de politica internațională de mediu și să acționeze împreună pentru promovarea obiectivelor convențiilor de mediu adoptate în cadrul CEE/ONU. Este necesar ca buna coordonare de care a dat dovadă Comunitatea în cursul procesului de negociere să fie reluată și în ceea ce privește adoptarea amendamentelor la Convenția de la Espoo, astfel încât să se asigure, simultan dacă este posibil, depunerea instrumentelor de ratificare, aprobare sau acceptare de către Comunitate și statele membre.

1 Decizia Consiliului din 27 iunie 1997 referitoare la încheierea, în numele Comunității, a Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră (Convenția Espoo) (propunere publicată în JO C 104, 24.4.1992, p. 5; decizie nepublicată).

2 JO [L175], [5.7.1985], p. [40].

3 JO [L73], [14.3.1997], p. [5].

4 JO [L156], [25.6.2003], p. [17].

6. Este, aşadar, necesar ca aceste amendamente la Convenţia de la Espoo să fie aprobate de către Comunitate.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

de aprobare, în numele Comunității Europene, a primului și a celui de-al doilea amendament la Convenția CEE/ONU de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1), coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză, precum și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei⁵,

având în vedere avizul Parlamentului European⁶,

întrucât:

- (1) Convenția CEE/ONU de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră (denumită în cele ce urmează „Convenția de la Espoo”) are drept obiectiv stabilirea obligațiilor părților de a evalua impactul anumitor activități asupra mediului într-un stadiu incipient de planificare și impune statelor obligația generală de notificare și consultare privind toate proiectele importante care pot avea un impact negativ considerabil asupra mediului la nivel transfrontalier.
- (2) Convenția de la Espoo a fost aprobată de Comunitate la 27 iunie 1997.
- (3) La reuniunea părților din 2001 a fost adoptat un amendament la Convenția de la Espoo care vizează modificarea definiției termenului „public” astfel încât să includă și organizațiile neguvernamentale și alte asociații, precum și aderarea la convenție a țărilor din afara regiunii CEE/ONU. Legislația comunitară relevantă, în special Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁷, cuprinde dispoziții compatibile cu acest amendament la Convenția de la Espoo.
- (4) Cel de-al doilea amendament la Convenția de la Espoo, adoptat în cadrul reuniunii părților în 2004, permite părților afectate să participe la delimitarea domeniului de evaluare, revizuieste lista de activități cuprinse în anexa I la convenție și abordează aspecte instituționale reglementate de aceasta. Acest amendament nu schimbă natura

⁵ JO C [...], [...], p. [...].

⁶ JO C [...], [...], p. [...].

⁷ JO L 175, 5.7.1985, p. 40. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

obligațiilor părților; lista activităților este deja acoperită de legislația comunitară relevantă, și anume de Directiva 85/337/CEE.

- (5) Amendamentele la Convenția de la Espoo sunt deschise spre ratificare, aprobare sau acceptare de către părți. Comunitatea Europeană și statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura, simultan dacă este posibil, depunerea instrumentelor de ratificare, aprobare sau acceptare.
- (6) Cele două amendamente la Convenția de la Espoo menționate mai sus trebuie să fie aprobate de către Comunitate,

DECIDE:

Articolul 1

Primul și al doilea amendament la Convenția CEE/ONU de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră sunt, prin prezenta, aprobate în numele Comunității.

Textul amendamentelor se anexează la prezenta decizie.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să numească persoana sau persoanele abilitate să depună instrumentul de aprobare a amendamentelor la Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite, în calitate de depozitar, în conformitate cu articolul 17 din Convenția de la Espoo.

Adoptată la Bruxelles, [...]

Pentru Consiliu
Președintele
[...]

**AMENDAMENTE LA CONVENȚIA DE LA ESPOO PRIVIND
EVALUAREA IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI ÎN CONTEXT
TRANSFRONTIERĂ**

PRIMUL AMENDAMENT

La sfârșitul **Articolului 1 alineatul (x)**, după cuvântul „juridice” se introduce următorul text:

„precum și asociații, organizații sau grupuri ale acestora, în conformitate cu legislația sau practicile naționale”

La **articolul 17**, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, după cum urmează:

„3. Orice alt stat care nu este menționat la alineatul (2) al prezentului articol și care este membru al Organizației Națiunilor Unite poate adera la convenție dacă acest lucru este aprobat în cadrul reuniunii părților. Reuniunea părților nu ia în considerare și nu aprobă nicio cerere de aderare din partea unui astfel de stat înainte de intrarea în vigoare a dispozițiilor cuprinse în acest alineat pentru toate statele și organizațiile care erau părți la convenție la 27 februarie 2001.”

Alineatele următoare se renumerează.

La sfârșitul **articolului 17** se introduce un nou paragraf, după cum urmează:

„7. Se consideră că orice stat sau organizație care ratifică, acceptă sau aprobă prezenta convenție ratifică, acceptă sau aprobă în același timp și amendamentul la convenție menționat în decizia II/14 adoptată la cea de-a doua reuniune a părților.”

AL DOILEA AMENDAMENT

La **articolul 2**, după alineatul (10), se adaugă un nou paragraf, după cum urmează:

„11. În cazul în care partea de origine intenționează să desfășoare o procedură pentru a determina conținutul documentației de evaluare a impactului asupra mediului, partea afectată trebuie să aibă posibilitatea de a participa la această procedură, în limitele corespunzătoare.”

La **articolul 8**, după cuvântul „convenție” se introduce următorul text:

„precum și prin oricare dintre protocoalele aferente la care sunt semnate”

La **articolul 11**, alineatul (2) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) vor solicita, acolo unde este cazul, serviciile și colaborarea organismelor competente care au expertiză pertinentă pentru realizarea obiectivelor prezentei convenții;”

La sfârșitul **articolului 11** se introduc două noi paragrafe, după cum urmează:

„(g) vor elabora, acolo unde este cazul, protocoale la prezenta convenție;

(h) vor înființa organisme subsidiare pe care le consideră necesare pentru punerea în aplicare a prezentei convenții.”

La **articolul 14** alineatul (4) teza a doua se înlocuiește cu următorul text:

„Ele vor intra în vigoare pentru părțile care le-au ratificat, le-au aprobat sau le-au acceptat în a 90-a zi după primirea de către depozitar a notificării ratificării, aprobării sau acceptării de către cel puțin trei pătrimi din numărul părților la momentul adoptării lor.”

După **articolul 14** se introduce un nou articol, după cum urmează:

„Articolul 14a

Evaluarea gradului de respectare a dispozițiilor

1. Părțile evaluează gradul de respectare a dispozițiilor prezentei convenții pe baza procedurii de analiză, neconflictuală și orientată către asistență, adoptată în cadrul reuniunii părților. Analiza se bazează, printre altele, pe rapoartele periodice elaborate de către părți. Reuniunea părților decide asupra frecvenței rapoartelor periodice solicitate de părți și asupra informațiilor pe care trebuie să le cuprindă acestea.

2. Procedura de analizare a gradului de respectare a dispozițiilor poate fi aplicată pentru orice protocol adoptat în temeiul prezentei convenții.”

Anexa I la convenție se înlocuiește cu apendicele la prezenta decizie;

La **anexa VI**, după alineatul (2), se adaugă un nou alineat, după cum urmează:

„3. Alineatele (1) și (2) pot fi aplicate, *mutatis mutandis*, oricărui protocol la convenție.”

Apendice

LISTĂ DE ACTIVITĂȚI

1. Rafinării de țiței (cu excepția întreprinderilor care fabrică doar lubrifianți din țiței) și instalații de gazeificare și lichefiere a minimum 500 tone de cărbune sau șist bituminos pe zi.

2. (a) Centrale termoelectrice și alte instalații de combustie cu o putere termică de minimum 300 megawați și

(b) Centrale nucleare și alți reactori nucleari, inclusiv dezafectarea sau dezasamblarea acestor centrale sau reactori ¹ (cu excepția instalațiilor de cercetare pentru producerea și transformarea materialelor fisionabile și fertile, a căror putere maximă nu depășește 1 kilowatt de sarcină termică continuă).

3. (a) Instalații pentru retratarea combustibililor nucleari iradiați;

(b) Instalații destinate:

- Producerea sau îmbogățirii combustibililor nucleari;
- Tratării combustibililor nucleari iradiați sau deșeurilor cu un nivel înalt de radioactivitate;
- Depozitării finale a combustibililor nucleari iradiați;
- În exclusivitate depozitării finale a deșeurilor radioactive; sau

- În exclusivitate depozitării intermediare (pe o perioadă mai mare de 10 ani) a combustibililor nucleari iradiați sau a deșeurilor radioactive într-un loc diferit de cel de producție.
4. Instalații de mari dimensiuni pentru producerea primară a fontei și a oțelului și pentru producerea metalelor neferoase.
 5. Instalații pentru extragerea azbestului și pentru prelucrarea și transformarea azbestului și a produselor care conțin azbest: pentru produse din azbociment, cu o producție anuală de peste 20 000 tone de produse finite; pentru garnituri de fricțiune, cu o producție anuală de peste 50 tone de produse finite; și pentru alte utilizări ale azbestului, cu cantități utilizate de peste 200 tone pe an.
 6. Instalații chimice integrate.
 7. (a) Construirea de autostrăzi, șosele $\geq$ și linii pentru traficul feroviar de lungă distanță și aeroporturi $\geq$ cu o lungime minimă a pistei de 2 100 m;
(b) Construirea unei șosele cu patru sau mai multe benzi sau realinierea și/sau lărgirea unei șosele existente cu două sau mai puține benzi pentru a o transforma într-o șosea cu patru sau mai multe benzi, în cazul în care șoseaua nou constituită sau porțiunea de șosea realiniată și/sau lărgită se întinde pe o lungime de cel puțin 10 km.
 8. Conduce cu diametrul mare pentru transportul petrolului, gazului sau al produselor chimice.
 9. Porturi comerciale și, de asemenea, căi navigabile interne și porturi pentru traficul navigabil intern care să permită accesul ambarcațiunilor de peste 1 350 tone.
 10. (a) Instalații de eliminare a deșeurilor toxice și periculoase prin incinerare, tratare chimică sau îngropare;
(b) Instalații de eliminare a deșeurilor nepericuloase prin incinerare sau tratare chimică cu o capacitate de peste 100 tone pe zi.
 11. Baraje și rezervoare de mari dimensiuni.
 12. Activități de captare a apei subterane sau sisteme de reîncărcare artificială a apei subterane în care volumul anual de apă captată sau reîncărcată atinge sau depășește 10 milioane de metri cubi.
 13. Fabricarea pastei de hârtie, a hârtiei și a cartonului cu o capacitate de producție de cel puțin 200 de tone uscate la aer pe zi.
 14. Exploatarea la scară mare a minelor și a carierelor, extragerea și prelucrarea minereurilor metalice sau a cărbunelui.
 15. Producția de hidrocarburi pe platforma continentală. Extracția petrolului și a gazelor naturale în scopuri comerciale, în cazul în care cantitatea extrasă depășește 500 tone de petrol pe zi sau 500 000 metri cubi de gaz pe zi.
 16. Instalații mari de depozitare a petrolului, a produselor petrochimice și chimice.

17. Despădurirea unor suprafețe mari.

18. (a) Lucrări de transfer al resurselor de apă între bazine fluviale, în cazul în care respectivul transfer vizează prevenirea eventualelor penurii de apă și în care volumul anual de apă transferată depășește 100 de milioane metri cubi; și

(b) În toate celelalte cazuri, lucrări de transfer al resurselor de apă între bazine fluviale, în cazul în care debitul mediu anual, prevăzut pentru mai mulți ani, al bazinului de captare depășește 2 000 de milioane metri cubi și în cazul în care volumul apei transferate este mai mare decât 5 % din acest debit.

Din ambele situații se exclude transferul apei potabile furnizate în rețea.

19. Instalații de tratare a apei reziduale cu o capacitate superioară celei prevăzute pentru un echivalent de 150 000 de locuitori.

20. Exploatații de creștere intensivă a păsărilor de curte și a porcinelor cu o capacitate care poate primi mai mult de:

- 85 000 de pui maturi;
- 60.000 de găini;
- 3 000 de porci de producție (cu o greutate mai mare de 30 kg); sau
- 900 de scroafe.

21. Construirea cablurilor electrice suspendate cu o tensiune minimă de 220 kV și o lungime mai mare de 15 km.

22. Instalații mari destinate transformării energiei eoliene în energie electrică (parcuri eoliene).

1. În sensul prezentei convenții, centralele nucleare și alți reactori nucleari nu mai sunt considerate instalații nucleare din momentul în care toți combustibilii nucleari, precum și alte elemente contaminate radioactiv, au fost retrase permanent de la locul instalației.

2. În sensul prezentei convenții:

- „Autostradă” înseamnă o șosea proiectată și construită special pentru traficul autovehiculelor, care nu deservește proprietățile de pe margine și care:

(a) Este prevăzută, cu excepția punctelor speciale sau temporar, cu părți carosabile separate pentru două direcții de trafic, separate între ele printr-o bandă despărțitoare care nu este destinată traficului sau, în mod excepțional, prin alte mijloace;

(b) Nu intersectează la același nivel o șosea, o cale ferată sau o linie de tramvai, sau o cale pietonală; și

(c) Este indicată ca fiind autostradă printr-un semn special.

- „Șosea” înseamnă un drum rezervat traficului autovehiculelor, accesibil numai din noduri rutiere sau intersecții controlate, pe care în special oprirea și parcare sunt interzise pe partea carosabilă.

3. În sensul prezentei convenții, „aeroport” înseamnă un aeroport care corespunde definiției formulate în Convenția de la Chicago din 1944 de înființare a Organizației Internaționale de Aviație Civilă (anexa 14).